

עין משפט
גר מצוה

קא א מ"י מינ מלל פליט
הל יב פתח פתיח מן טור
ח"ה פתיח ד:

מוסף רש"י

עיה גם חזק יגלו מימי
שלג. דליכ לטן לוי, גררס
מחייב חבט ביהמה חתמה,
המתות ומעשרים, עלו מימי
שלג, אל המער, היתה ו'
שיבילו שפחותיהם. לומר
שמימי חתומים.

רב נסים גאון

פליגי בה ר' אבא ור' אבהו
בר אבא ור' יוסף (אסקו).
חד אמר בעון מוזהר
וחד אמר בעון ביטול
תורה. פי' הוא שאמר
הקב"ה ושיבילון ויבינו יא
לדברום אחת אל בניכם
לכרך בם, ותיבין ומתבבם
לעמוד אחת אל בניכם
ואמר (שבתא כננרה) וסוין
לזון לפני יבני יוביס רבי
בניכם, וחד דאמר בעון
מוזהר, הבעי תתום קשר
מקרא נדרש לפניו ולא
לפני שוין, לומר כי חזק
שורו על מי שקיימו את
התורה, שיאריכו חי בניו.
ויחלפה שאם עיבוב (י' א')
לקב"ה בם, ותיבין ומתבבם
רובין ורובין הבעו לפני
ידיה וזרין על הפסוק
שלימין שהיא ותיבבם על
מוזהר ביה. וחד דאמר
בעון ביטול תורה נדרש
התיבין בסיקרא ארזי
לפניו ולפני שוין, ובי
זו הבהבתי ויחזק יבני
התבבם בסיקרא שוין לפני
ידיה ומיכס, שלא התיבין
קב"ה אלא לבי שבעת
אלה בעון מוזהר, ויבן
לחברתם, תהיה לפני מימי
והתבבתי, תהיה לפני מימי
והתבבתי, תהיה לפני מימי
והתבבתי, תהיה לפני מימי
והתבבתי, תהיה לפני מימי
והתבבתי, תהיה לפני מימי

לב:

במה מדליקין פרק שני שבת

מקרא נדרש לפני פניו. תימה לר"י דכפ"ק דקדושין דף
ל. יסג' דלמר כל מצות עשה כי ופדן וקוש מצוה
לתלמוד תורה פי' ולפטרי נשום ממוזהר כי היכי דפטרי מתלמוד
תורה ומשני לא ס"ד דכתיב למען ירכו וימינם וגו' אעו נכרי בעו מי
נשי לא בעו מי והסתמא הא קאלי נמי
חלמוד תורה דמשמע הכא אע"פ
שאין הנשים חייבות וי"ל דכתיב הוא
מחייבין נמי מהאי טעמא כי לא
מייעט קרא נהיהל' ודכתיב ולמדום
אותם את צניכם ולא את צנותיכם
אלא כמזוזה דליכא מייעוט אלא
היקשא מהאי טעמא אית לן למימר
דאין לקיים: **רבי יהודה הנשיא**
היינו רבי ורבי בעון נדרים קאמר.
והכא לא משני דאף בעון ביטול
תורה קאמר דמשני לקמן (דף ג' א')
גבי אף על גב דאין דהתם שייך
למימר דאף קאמר דבכרייתא שניה
שמציא אחרים קאלי נמי אסתגא קמא
אלא הכא לא אף קאמר א"כ בכרייתא
דקאמר על לשון הרע וקאמר איהו
אף שזוכלים דכרים שאינם מתקיים
אלא הכא לא אף קאמר א"כ בכרייתא
דלעיל דלא קאלי אע"פ הוא ליה למינקט
נמי בעון ביטול תורה:
בעון יציצת בר'. דיקא כוונתה סהו
מלגטיסס כן נאכרענ כנוסת הי'
נגעיס מיי שלא היה להם זליה כדמוכה
(מנחות מה). גבי אל מלאכה לרד קטינה כי'
אלה הסתא שאין העולם גריליס מלגטיסס
כאלו אין ערך לשון לקנות. אף טו"ו לקנות
טולת ולכרך עליי ככל ייס דכחמא כסוף
פרק קמא דטוטה (דף י"ד.) וכי לאכול
מפרסה היה רוצה משה אלא אמר משה
מזוה שאכול לקיים יתיקיס על ידי ומ"י:
הי"ב

ומסרו לעמי הארץ. שלא מסרו לנ"ד למנות שומרין לדבר והאמינה
מורה אה כל אלדס עליהן וכן הן גופי מורה שאכרסי אכולין פתן
וסומינן שניטל ממנו חלה ותרומה ומעשרות והקדש נמי מסרו ללל
אלדס להקדיש ומל הקדש ע"פ כל אלדס והן גופי מורה שהיינו נכריס
לחוש דממלטלין שמת הקדישו וחזר
זו וזע"ג דמקון רננן דמאי מ"מ
מורה האמינמו. ורבותי כדפריש
הלכות הקדש כגון יין לנסכין כדפריש
כמור כקדש (פנייה דף ק"ד): **שמי**
הארץ נאמינס עליו וקשיא לי אי
מדרבנן קאמר דחשיב מאי דימניו
רננן לא הוה ליה למינני תרומות
ומעשרות דרבנן לא הימניו: **אס אין**
לך לשלם. עולות והקדשות שמדור:
משכבך. אל פתח אל פיך (ב).
גנדר לחטיא את זשך לחייב את
בניך: **לפני המלאך.** גנדר על הקדש:
כי שגגה. כשנגג קפלתו לדגור ולא
לשלם: **על קולך.** כשציל קול דמריך:
לשוא הכיסי. תמימה ובי תמנס
הכימס אינו אלא כשציל המוסר
דהיינו מורה. לא לקחו לא למדו לשון
לקח: **על עסקי שוא.** ששקרו
גנדיסס דמיי לשניעס: **והא בעון**
נדרים אחר. כבכרייתא קמייתא. ומשני
היא קמייתא בנתה דין קמייתא
דמעיקרא אמת בעון ביטול תורה
וכתר דשמע מר' אלעזר דשמע מר'
שמעון אזכור דהוה רביה דרבי בעון
נדרים אחר אינו נמי הכי: **הקרא**
נדרש. למען ירכו וימינס נמי כניסס
נדרש לפניו קראו להקרא ולקנייה
דמשמעו כמזוזה ולא לפני פניו ולמדתם
אותם את צניכם: **ולפני פניו.** ואף
בעון בטול תורה קאמר: **גם ככניפיך.**
כשציל כנס שצטלת מנות מללוא
עליך מוכת לך נפשות אכוינס נקיים
כניס קניסם שלא חטאו: **כמתחרת.**
שאין לה פלימין. הכי למר קרא לא
ממתרת (פמתיחין מלאתים שלמיס
במזוזה כי על כל חלה הכימיס) דהאי
קרא כתר לשוא הכימי את צניכם
כמיס: **ככנף איש יסודי.** כשכר הכנף
יחזיקו ככנף עשרה אנשים מכל לשון
כנפות יש לו הכי אלפיס ושמינה מאות:
שנאס חנס. שלא ראה זו דבר
עבירה שיהא מותר לשנאומו' ויסוואו:
מריבס רבה. מדה כנגד מדה: **וכניו**
קנינס חמיס. אכזבו ניטלת ממנו
היינו נמי ממה: **מכונסם.** כדאזכרות
י"ן ושמך ומתוך כך זאה מארה
כשעריס שמוכרס ציוקת: **כחלה.**
בעון חלה: **והפקדוסי.** כמו לא נפקד
ממנו איש וכמדרבנן (א). אמעט את
מה שעליכס שנסתס ככר: **השמיס**
נעלריו. ומתוך שאין גשמיס
היוקת הוה: **ושכר אכר.** שכר
ריוח: **זיס גם חוס.** זיה כמו
זיוו. דכניס שלימי אתמס כשנת
המוס היינו תרומות ומעשרות:
דאלכן

מסורת הש"ס

א) מסורת ע"ב פי"ט.
ב) (כמות מה קדושין פמ"ג.
ג) (ד"ה ע"ב קדושין פ"ו בי"ט
ד) (מ"א ע"ב קדושין פ"ו בי"ט
ה) (מ"א ע"ב קדושין פ"ו בי"ט
ו) (מ"א ע"ב קדושין פ"ו בי"ט
ז) (מ"א ע"ב קדושין פ"ו בי"ט
ח) (מ"א ע"ב קדושין פ"ו בי"ט
ט) (מ"א ע"ב קדושין פ"ו בי"ט
י) (מ"א ע"ב קדושין פ"ו בי"ט
יא) (מ"א ע"ב קדושין פ"ו בי"ט
יב) (מ"א ע"ב קדושין פ"ו בי"ט
יג) (מ"א ע"ב קדושין פ"ו בי"ט
יד) (מ"א ע"ב קדושין פ"ו בי"ט
טו) (מ"א ע"ב קדושין פ"ו בי"ט
טז) (מ"א ע"ב קדושין פ"ו בי"ט
טז)

הנהגות הב"ח

(א) ישיב דיה אל חזק את
פיך. נ"ב ע"י תשפוסת דיה
דמריך דיה יאין נכריך:

גליון הש"ס

גמ' שפאר אל תירי פי'
שנסות דף של ע"ב חוס'
דיה וזון נכריך שם בעון
ביטול תורה מאי קרא
במסכת סנהדרין דהיינו רבי יוספ'
לומר בעון ביטול תורה כניס
קניסן חמיס דמרי כמ"י קמי'
חזק אלהיך למען בניך נס
אניי שם כ"י ויהי אס
יהי יום. ל"ל ר' אלפי פ"י
אל. סדר המיות ההקדמה
חז"ל ד:

רבינו הגאון

פי' מקרא נדרש לפני
שנאמר למען ירכו וימינס
והי מינס וגו'. ולפני זה
הפסוק כתיב והתבבם על
מוזהר ביה. וחד דאמר
במזוזה שמינה מורה ורבי
הנשיא אפר לפני מיה כתיב
וימיניס. ורבי יהודה
הנשיא אפר לפני מיה כתיב
וימינס. וחד דאמר את מוסר
לרבי ותי התיבה. ומוקם
למען ירכו וימינס ויהי
בניס דרשי לפני שוה
המורה ולפני פניו ביטול
תורה. תהיה תרומה
הלכות קדש ותי תרומה
ומעשרות תן וזן נמי תורה
ובזון נכריים לפני הארץ.
וירשולמי מני שביג הלכות
קדש חטאת ותיבותין תן
תן נמי הלכות וישלשן
מפטר לעמי הארץ. הלכתי
אמר
הקדוש דמיון אס אפר
הפרישתי למתבבם ורביית
קודש יבני יבני. ורואי כל
השתמחה כולה ויסויה
היא.

תורה אור (הב"ח)

במותרת מעצמה כי על
כל אלה וימיניו יב' חז'
ד בה אמר י"ן צבאות
עשרה חמיסם ככל לשנת
הגוים והחזיקו בכנף אש
ידורי לאמר נלכה בכנף אש
כי שמענו אלהים עמכם.
וכיה ח' כג
א אף אני אעשה זאת לכם
והפקדתי עליכם כהלה
את השחפת ואת הקדחת
מכלות עינים ומריכות נפש
ויערעס לרויך ירעבם
ואכלדו איביבם.
ויקרא כי כל
ובל הירומת כל ככל
תרומותיכם לבעדים יהיה
וראיתו ערהותיכם תתנו
לבסן לרעה כרכה אל
ביתך. וימוקל סד ל

11 עיה גם חזק יגלו מימי שלג וקרא אכלה ורבינס כניאיכס
נא קזא אפר י"ן צבאות אס לא אפתח לכם את ארבות השמיס ודחיקתי לכם כרכה עד כלי ד': חלואי ג' י' 12 י שמנו דקר
דזה מריה הבין אשר כיה שמון העשוק דליס דרצונת אכוינס הארתה לאריותום הכיאה השתה נכוס ד' א

12 עיה גם חזק יגלו מימי שלג וקרא אכלה ורבינס כניאיכס
נא קזא אפר י"ן צבאות אס לא אפתח לכם את ארבות השמיס ודחיקתי לכם כרכה עד כלי ד': חלואי ג' י' 12 י שמנו דקר
דזה מריה הבין אשר כיה שמון העשוק דליס דרצונת אכוינס הארתה לאריותום הכיאה השתה נכוס ד' א